

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo - Datum 19. 1. 2012

Skupina divadla HaDi Vaše jméno Dobroslava Vilhanová

Demografické údaje o respondentovi

Věk 21 Pohlaví ženské

Studium student FF MUNI Povolání student

- Jak trávíte svůj volný čas?
- Hodně čtením, s přáteli. Převážně asi čtením.
- A do divadla chodíte pravidelně?
- Chodila jsem pravidelně. Ale poslední dobou spíš nepravidelně. Spíš když mě něco zaujme.
- Proč právě HaDi? Proč chodíte tam?
- Právě proto, že je experimentální.
- Předkládá nám stále něco, co naznačuje nějaké nové tvary?
- Určitě.
- A co Vás konkrétně oslovilo, na tom prostředí HaDi?
- Kontakt s divákem, to se mi celkem líbí. Líbí se mi to jak májí vytvořené jeviště. Divák je blízko. S tou komunikací to dělá dobrý celek. Taky témata, kterých se ujímají třeba v „Doma u Hitlerů“.
- Co se Ti líbí? Líbí se Ti, že zesměšlili tak vážné téma, v tom „Doma u Hitlerů“?
- Já bych neřekla, že to bylo až takové zesměšnění. Byly tam zachované určitě nějaké vážné rysy. Nevidím to jako nějakou satyru.
- A co to v Tobě vzbuzuje?
- Konkrétně toto představení, bych řekla, bylo takové jiné než většina představení. Takže...těžko říct.
- Mě by zajímalo, jestli toto anebo něco jiné, byl velký zážitek, který si zažila v HaDi? Můžou být i nějaká zklamání, které si zažila z nějakého představení.
- Tak to zklamání bylo z představení „Fanouš a prostitutka“. Ale týkalo se ani ne tak obsazení nebo děje, jako spíš, že to pojali až příliš experimentálně. A přitom představení se sedělo na schodech. To si myslím, že už je velký experiment.
- Byly tam i židle, na kterých se nesesedělo, které zavazely?
- Ne, bylo to jenom na schodech.
- Něco studiové.
- Jo.
- Takže tam bylo pravděpodobně i málo diváků?
- Ano, a každý dostal pod sebe takový malý polštářek. Nebylo se ani o co opřít. Taková technická stránka. Myslím si, že to už je hodně přehnané. Nemělo to co dělat s tím představením.
- Jaké bylo to téma?
- Téma byl muž, který si zavolá prostitutku k sobě do domu. Na konci se ukáže, že on je jako zavolaný gigolo. Je to naopak.
- Je to vlastně hra, kterou ona chtěla. Pěkné. Tak by to mělo být. Chodíš kromě divadla i někam jinam? Jako kromě HaDi, jestli navštěvuješ i jiná divadla?
- Burantetr a občas třeba MdB, ale spíš výjimečně. Spíš preferuju ty menší divadla, třeba Husa.
- Uměla by si charakterizovat, proč preferuješ menší divadla?
- Právě díky tomu, že se chytají těch experimentálních úkolů. Není to taková ta klasika, kterou člověk potká v MdB.
- Jak často chodíš do HaDi?
- Tak jednou za měsíc.
- To je dost často.
- Je, je. Ale někdy to vyjde, že třeba ne. Je tam delší pauza.
- Jak se dozvíš o představení v HaDi?
- Většinou z programu na ulici.

- Z nalepeného plakátu?
- Ano, z nalepeného plakátu. A někdy se přímo dívám na divadelní kritiky. Jaké hry jsou dobře hodnocené nebo, které jsou rozporné.
- Takže někdy jdeš i na hru, kterou kritici hodnotí různě?
- Klidně, pokud to není hra, která se týká... je taková povrchní... týká se třeba hádek v manželství. To je to na co bych nešla. Tu bych si třeba nevybrala.
- To je téma, které Tě třeba nezajímá na divadle.
- Já si myslím, že to je taková ta generalizace. Jak si ten herec nebo režisér myslí, že ta postava vypadá. Takové ty klasické vztahy, jako manželé – tchýně.
- Takové to povrchně vypracované divadlo.
- Už jsem pár takových her viděla a to mě moc nezaujalo.
- A například i něco takové bylo v HaDi?
- Ne, nemyslím si.
- Když jsme se bavily o těch malých scénách. Mohla by si říct, jestli si všímáš, jak chodí lidé oblečení?
- Určitě.
- A chodí i na malé scény, podle Tebe, dostatečně slušně oblečení. Anebo na to ty sama nebereš ohled?
- Já jsem třeba ten typ, co se raději lépe společensky obleče i na tu malou scénu. Trochu elegantněji. Ale podle mě to není nutné. Už z té filozofie divadla.
- Jaké je podle Tebe filozofie HaDi?
- Zkusit experimentovat, zkusit podat divákovi některé kousky, které by nebyli schopní zkousnout jako klasiku.
- Zajímavé.
- Čechov třeba.
- Takže si viděla „Jsem Kraftwerk“?
- Ne, ale tam jsou od něho myslím „Tři sestry“.
- Ne, tam...
- Oni jsou podle mě v archivu.
- Aha, tak to myslíš. Viděla si je tady v Brně?
- Jo, ale nedokážu to porovnat, protože jsem viděla Tři sestry i v Buranteatru. Takže se mi to úplně smazalo dohromady.
- Byly si v něčem podobné?
- Byla dost jiná ta scéna. V Buranteatru vlastně to jak plyne čas, znázorňovali tak, že prošli takovýma otáčivýma dveřma. Kdežto v HaDi byla jenom klasická scéna.
- Takže si všímáš scénografii?
- Všímám, určitě.
- Zajímá Tě i prostor. Jak vypadá v HaDi, ten vnitřní prostor? Jestli Tě oslovil a celkově ten prostor Alfa pasáže?
- Téměř vůbec neberu zřetel nato, jak to tam vypadá, jak vypadá ta budova. Pokud je dobře postavené hlediště.
- Takže hlediště Tě zajímá?
- Hrozně moc, protože právě u toho HaDi se mi líbí, že divák v první řadě je přímo na pódiu.
- Jaké představení si ty viděla v HaDi?

- Z těch co si pamatuju, tak je to hlavně „Doma u Hitlerů“ a „Fanouš a prostitutka“. Ty ostatní mi už trochu splývají s Husou a s dalšími divadly. Splývá mi to třeba s tou Husou, ale nespývá mi to s Národním. Tam si jasně pamatuju, co je taková ta klasika.
- Takže Národní nemáš ráda?
- Vůbec.
- A do MdB si říkala, že občas jdeš?
- Většinou mě to zklamalo. A právě jsem to vyzkoušela jenom párkrát a preferuju ty malé scény jako HaDi.
- Všímáš si, jak tam chodí lidé oblečení?
- Tak tam chodí co nejelegantněji oblečení, společensky hodně.
- A taky se oblečeš do nějakých šatů, když tam jdeš?
- Určitě, do těch nejlepších co mám.
- Nechceš vynikat, pro jistotu, nebo tak.
- Ne. Ale asi bych se nedívala na někoho, kdo tam jde v džínách nebo v nějakých slušnějších kalhotách. To беру tak, že člověk nikdy neví, kdo je třeba turista. A nejsem typ, který by na výlet bral nějaké operní šaty. Nemyslím zablácené botasky, ale když je někdo tady na výletě a chce si zajít do divadla...
- Neodsuzuješ ho, že je oblečený nějak jinak?
- Ne.
- Věnuješ se i nějakým jiným kulturním záležitostem?
- Téměř ne.
- Takže divadlo je taková priorita pro Tebe?
- Ano. Kdybych už měla jmenovat něco jiného, o co se zajímám, tak to jsou třeba přednášky.
- Jsou konkrétně zaměřené na nějaké téma?
- Teď jsem byla třeba na přednášce o buddhismu. A jinak spíš... může to být cokoli, co mě zajímá.
- Testuješ, jak lidé uvažují.
- Anebo jsem teď byla na přednášce u překladatele. Jaké to je, dostat se do překladatelství.
- Myslíš si, že HaDi má nějaké specifikum oproti ostatním divadlům?
- Oproti ostatním malým scénám nebo...?
- Například. Můžeš porovnat i s ostatním, jestli chceš.
- To je těžko říct. Možná, nestálé herecké obsazení bych viděla celkem jako plus. Pro diváka to pořád přináší něco nového. A vytváří se i takové nové vztahy. Nemusím si představovat, že ten kdo hrál tuhle roli, hrál někoho úplně protikladného. Takže to si myslím, že je rozdíl, že nemá trvalé herecké obsazení.
- Ano. Sleduješ i herce nebo jejich realizace na jiných scénách nebo ve filmu?
- Ne.
- S kým chodíš do divadla nejčastěji?
- S kamarádkami z divadelní vědy, popřípadě se spolužáky nebo s přítelem.
- Chodíš někdy i sama?
- Ne, ještě jsem nebyla.
- Takže je to pro Tebe do jisté míry i společenská událost?
- Určitě. Já jsem ten typ, co když je na jevišti nějaký vtíp nebo akce, tak se dívá po ostatních a hledá souhlasné pohledy. Jestli je mají a jestli to taky tak chápou. Nemusí to být ani legrační moment, může to být něco nezvyklého.
- Ráda vnímáš reakce publika, ráda se k nim přidáš?

- Ano.
- Rozhodnete se někdy rychle, že půjdete do divadla, úplně spontánně?
- Ne, většinou to plánuju a mám objednané lístky dopředu.
- Máš to někdy i několik týdnů dopředu naplánované?
- Ne, to ne. Spíš několik dní.
- Takže si to rezervuješ. Byla si už někdy na nějakém dobročinném večírku?
- Ne, nebyla.
- A připravovala ses někdy na divadlo nějak speciálně, jako návštěva u kadeřníka nebo koupí nových šatů?
- Ne, zatím ne.
- Plánuješ to?
- Ne, nemám to v plánu.
- Ale mohlo by se to stát, ne?
- Ale je to spíš nepravděpodobné, ale mohlo.
- Ale neláká Tě to?
- Ani ne, já si spíš vyberu na poslední chvíli, v čem půjdu.
- Jaký byl Tvůj nejsilnější zážitek v HaDi?
- Nejsilnější... asi by se pojal zase s těma dvěma hrama. Já hodně stavím na tom „Fanoušovi“ a na tom „Doma u Hitlerů“, ten vztah Hitler Eva Braunová. To byl asi nejsilnější zážitek z divadla.
- Celkově z divadla, které si kdy viděla anebo v HaDi?
- Nejsilnější zážitek, jaký jsem kdy viděla. To bylo ve zlínském divadle představení „Šumař na střeše“. Já jsem měla dva roky předplatné.
- Ty jsi ze Zlína?
- Ne, ze Vsetína, takže Zlín mám kousek.
- A kde tady bydlíš?
- V Brně na Vinohradech.
- Je to dost daleko do centra? Nevadí Ti, že HaDi, je tak daleko od Tebe?
- Ne, tím, že to není návštěva každotýdenní ani každodenní, tak mě to nevadí ani trochu. A klidně bych dojela i na úplně opačný konec Brna.
- Mohla bys mi popsat i pocity, které si měla při těch dvou představení, „Doma u Hitlerů“ a „Fanoušovi a prostitutce“? Jedno je pro Tebe potěšením a druhé zklamáním. Mohla by si popsat pocity, které u Tebe potom nastaly?
- Většinou mě ta hra ovlivní nejvíc pár hodin potom, co ji zhlédnu. To se nad tím nejvíc zamýšlím. Zvlášť když je to něco s takovým těžkým tématem, tak o tom třeba přemýšlím. Ale většinou to třeba zapomenu. Další den už o tom nepřemýšlím. Myslím, že mě to tolik neovlivní.
- Je možné, že by ses naštvála, když dáš peníze za nějaké představení, které se opravdu nelíbilo?
- Já jsem zatím nic až tak hrozného neviděla. Ale asi by mě určitě naštválo a mrzelo, kdyby to byla stovka dvě, za opravdu slabé představení.
- Jaká je ideální cena vstupenky, pro Tebe?
- Já si myslím, že nad sto korun by to jít nemělo. Neříkám, že ne třeba padesát, ale nad sto by to jít nemělo.
- Jako pro studenta, myslíš.
- Ano.

- A HaDi má teď kolik, 150?
- Jo, okolo 140.
- Stalo se Ti někdy, že si přišla do divadla, respektive HaDi, v den kdy si měla velmi špatnou náladu a to divadlo ji změnilo?
- Ne, to se mi ještě nestalo. Ale stalo se mi, že ta nálada nebyla úplně ideální a pak to bylo úplně jiné. Změnilo se to k lepšímu potom představení. Nemuselo to být nějaké legrační, ale když je to představení dobré tak mě to ovlivní, i kdyby to bylo s nějakým smutným tématem.
- Jsi ta, která v té vaší skupině třeba organizuje to, že jdete večer do divadla? Přemlouváš je k tomu, že půjdete na to nebo ono představení?
- Nemusím je ani přemlouvat, oni jsou dost kulturní.
- A mají rádi HaDi?
- Oni znají spíš Buranteatr.
- Co se Ti na Buranteatru líbí nebo proč myslíš, že ho mají kamarádi raději?
- Dost silná hra byl „Skleněný zvěřinec“. Já jsem teď něco viděla, ale nemůžu si vzpomenout, jak se to jmenuje.
- No nic, moc děkuji za rozhovor.
- Děkuji.